

جایزه سیمون دوبووار به

«کمپین یک میلیون امضاء برای تغییر قوانین تبعیض آمیز» تعلق گرفت

مدرسه فمینیستی: جایزه سیمون دوبووار امسال به کمپین یک میلیون امضاء در ایران، تعلق گرفت. این جایزه با عنوان «برای رهایی زنان» با هدف کمک به بسیج همبستگی بین المللی زنان، تاکید دوباره بر حقوق زنان، تضمین حمایت از کسانی که امروز در مبارزه جان خود را در معرض خطر قرار می دهند و پشتیبانی از ایده برابری و صلح آنان بنیاد گذاشته شد.

این جایزه سال گذشته در 9 ژانویه روز تولد سیمون دوبووار و به مناسبت یک صدمین سالروز تولدش بنیاد گذاشته شد. اولین جایزه سیمون دوبووار در 9 ژانویه سال گذشته (2008 میلادی) در دانشگاه سوربن پاریس از سوی هیئت داوران بین المللی به تسلیمه نسرین، نویسنده بنگلادشی، و ایان هیرسی علی، عضو سابق پارلمان آلمان تعلق گرفت. این جایزه به تسلیمه نسرین به دلیل به خطر انداختن جان اش برای آزادی زنان تعلق گرفت. تسلیمه نسرین اولین دریافت کننده این جایزه بود که هدف اش حمایت از حقوق زنان است. تسلیمه نسرین نویسنده متولد بنگلادش است.

در هیئت داوران بین المللی جایزه سیمون دوبووار با ریاست جولیا کریستوا، فیلسوف سرشناس فمینیست، کسانی مانند الیزابت بدینتر (فیلسوف فمینیست)، کیت میلث و الیس شوارتزر، اینگرید بتانکورت، سیلویا یون دوبووار (Sylvie Le Bon De Beauvoir)، دختر خوانده و وارث او، کلود لانزمن (Claude Lanzmann)، مدیر مجله «عصر مدرن» که سیمون دوبووار و ژان پل سارتر آن را پایه گذاری کردند، همچنین چهره های دیگری مانند آن زلانسکی (Anne Zelensky)، از موسسان اتحادیه بین المللی دفاع از حقوق زنان، و همکارش آنی شوگر (Annie Sugier)، یولاندا پاترسون (Yolanda Patterson)، مسئول انجمن سیمون دوبووار در دانشگاه کالیفرنیا، دانیل سالناو (Danièle Sallenave) و کلایر اشرفی (Claire Etcherelli)، نویسنده، لیلان کندل (Lilane Kandel)، جامعه شناس، ژورن لارسون (Bjorn Larsson)، استاد دانشگاه در سوئد، جوزیان ساویجنیو (Josyane Savigneau)، روزنامه نگار در روزنامه لوموند، آن ارناکس (Annie Ernaux)، نویسنده، الیزابت فالایز (Elizabeth Fallaize)، پروفیسور در دانشگاه آکسفورد، آیس کیران (Ayse Kiran)، استاد دانشگاه در ترکیه، لیندا ویل-کوریل (Linda Weil-Curiel)، وکیل دعاوی، آن ماری لیزین (Anne-Marie Lizin)، سناتور بلژیکی، میشل کایل (Michel Kail)، مدیر مجله انسان و جامعه، جرارد بونال (Gérard Bonal)، نویسنده، آنت لوی ویلارد (Annette Lévy-Willard)، روزنامه نگار لیبراسیون، مادلین گوبیل نوئل (Madeleine Gobeil-Noel)، مسئول هنری یونسکو عضویت دارند.

به گزارش رادیو فرانسه خانم جولیا کریستوا، نویسنده و روانکاو معروف فرانسوی که بنیانگذار و رئیس هیأت داوران این جایزه است اظهار داشت: "سیمون دوبووار دنباله مبارزه زنان را که دو قرن است ادامه دارد در دست گرفت. سیمون دوبووار با کتابش "جنس دوم"، که شهرتی جهانی دارد، انقلابی در این جنبش بوجود آورد. هیأت داوران این جایزه که حدود بیست شخصیت جهانی را در برمی گیرد و چندین زن و مرد نویسنده، جامعه شناس، فیلسوف، روزنامه نگار و سیاستمدار در آن شرکت دارند امسال خواسته اند بر این نکته انگشت بگذارند که مبارزه برای حقوق زنان تنها مسئله زنان فرانسوی، اروپایی و غربی نیست بلکه زنان را در تقریباً سراسر جهان به خود جلب کرده است. سال گذشته این جایزه به تسلیمه نسرین که تحت تعقیب و آزار است داده شد. امسال ما سخت تحت تأثیر جسارت زنان ایرانی و بدیع بودن شکل مبارزه اشان قرار گرفتیم. این جنبش کار مهمی را در جهت توضیح معنا و ماهیت حقوق بشر و حقوق زنان به خود زنان انجام می دهد و آن ها را تشویق می کند که علیه تضعیفات مبارزه کنند. کمپین یک میلیون امضاء جنبش بدیع و تازه ایست چون بر محور یک زن پیشرو و مشهور شکل نگرفته است بلکه جنبش وسیع است زیرا زنانی که در آن فعال هستند دیدار زنان دیگر می روند، با آن ها بحث می کنند، خانه به خانه سر می زنند و حقوق زنان را تک به تک به آن ها توضیح می دهند. از این طریق و از راه اینترنت یک شبکه وسیع فکری بوجود می آورند که هم نوع زنی را، از اقلیت کم درآمد گرفته تا زنان مرفه، در بر می گیرد و این دقیقاً با روح کار سیمون دوبووار همخوانی دارد. ما با اهدای این جایزه می خواهیم این زنان را تشویق کنیم و علاقه، عشق و همبستگی خود را به آنها نشان دهیم."

درباره سیمون دوبوار و «جنس دوم»

سیمون دوبوار فیلسوف و نظریه پرداز فمینیست فرانسوی کتاب برجسته خود «جنس دوم» را در ژوئن 1949 میلادی منتشر کرد. در نخستین هفته انتشار این اثر گرانبها (که الهام بخش جنبش های آزادی زنان در آمریکا و فرانسه شد) بیش از 22 هزار نسخه به فروش رسید. دوبوار خود در پیشگفتار کتاب می نویسد: «اگر کتاب من به زن ها کمک کرده علت این است که این کتاب افکار آن ها را بیان کرده است و زن ها نیز متقابلاً حقیقت شان را به آن بخشیده اند.» همان طور که خالق «جنس دوم» می گوید نوشتن این کتاب با این پرسش آغاز شد که زن بودنش چه تاثیری در سرنوشتش دارد و به تدریج به این نتیجه رسید که: «برای این کار نخست باید وضع زنان را به طور کلی توصیف» کند. بدین سان بود که سیمون دوبوار که به مرز چهل سالگی پا می گذاشت به واقعیتهای دست یافت که تا آن موقع آن را منکر می شد یعنی زن بودنش را. از این رو نوشت: «امروز می دانم که اگر بخواهم خود را تعریف کنم، نخستین چیزی که باید بگویم این است که من یک زن هستم».

پرسش کانونی که دوبوار در «جنس دوم» در صدد پاسخ به آن برآمد این است که: «منشاء این که زن به عنوان «دیگری» در جهان شناخته شده چیست؟» به نظر سیمون دوبوار طرد جهان بینی زنانه موجود، عامل آزادی زنان است و بدین سان است که زنان می توانند به حیطه وجدان و خودآگاهی مستقل و اصیل زنانه برسند. تحلیل های دوبوار در جنس دوم دستاوردهای مهمی برای نهضت فمینیستی به همراه داشت اگر چه بعدها بخش هایی از نظرات او توسط برخی فمینیست ها به نقد کشیده شد.

دوبوار دیباچه کتاب جنس دوم خود را چنین آغاز می کند: «مشاخره برابری حقوق زن و مرد به اندازه کافی مرکب قلم صرف خود کرده است و این زمان تقریباً خاتمه یافته است. با این همه باز از آن سخن به میان می آید و به نظر نمی رسد که یاوه های حجیمی که در طول قرن اخیر بیان گردیده، مسئله را خیلی روشن کرده باشد».

در آوریل 1971 هنگامی که جنبش آزادی زنان (MLF) بیانیه «343 زن» را صادر کرد سیمون دوبوار به این سازمان پیوست و یکی از امضا کنندگان این بیانیه شد.

در ژوئن 1972 دوبوار به همراه حقوقدانی به نام ژیزل حلیمی جمعیتی به نام «شوازیر» (به معنی: انتخاب) را بنیاد گذاشت و در 8 مارس 1974 به ریاست «مجمع حقوق زنان» انتخاب گردید. از سیمون دوبوار 22 کتاب به یادگار مانده است.

جایزه این زن بزرگ و نظریه پرداز متعهد و مدافع برابری که امسال (2009) به کمپین یک میلیون امضاء تعلق گرفته است مایه مباحثات و سبب دلگرمی و تعهد بیشتر همه ما فعالان کمپین یک میلیون امضا نسبت به ادامه راه مسالمت آمیزمان خواهد بود.

مزار سيمون دو بووار